

Entre vinyes: visites amb molta història

A cavall entre els últims estius de la dècada dels noranta i els primers d'aquest convuls segle XXI, unes quantes generacions de tendres alt-empordanesos vam coincidir a Aquabrava, el mític parc aquàtic de Roses. Molts li devem a aquest trosset de purgatori a la terra el primer amor, el primer clau, alguns amics i, sobretot, el patiment dels primers abusos laborals. Va ser, sens dubte, com una mena d'escola estiuenca de preparació sobre el que la vida ens tenia preparat. Un dia us en parlaré amb més detall i ja veureu quins riures que fem tots plegats... El cas és que un d'aquests col·legues sorgits d'aquells meravellosos i entranyables estius de banyadors vermells de vigilants de piscines, hormones desbocades i nits boges als, avui tronats, Arcs d'Empuriabrava, és un reconegut i respectat historiador. Parlo d'en David García Algilaga, un dels pocs individus que conec en persona que ha sabut fer de la història no només el seu hobby sinó, i molt més important encara, un dels seus grans projectes de vida. Atenent, a més, a la seva personal ascendència estretament lligada amb l'aviació, ha orientat i focalitzat la seva especialitat cap aquesta singularitat de la història alt-empordanesa i, en concret, a la quantiosa xarxa d'aeròdroms i refugis antiaeris del territori, fet que es tradueix en una prolífica llista d'articles signats en diversos rotatius i en la publicació de dos llibres de capçalera: Tocant el cel. Història de l'aeronàutica empordanesa 1912-1936, i la seva continuació lògica, Ales negres i xampinyons. Bombardeigs i refugis. Figueres 1936-1939. Si us interessa, el podeu trobar al blog Aeronàutiques. I si no també. Qui ho havia de dir d'un dels llegendaris esparracacalces d'Aquabrava...!

Però la cosa no acaba aquí perquè en David és, a més, un magnífic divulgador, fet que ho constata amb les nombroses visites guiades que impulsa, algunes d'elles tan interessants com les que ens remeten al subsòl de Figueres, Girona i proximitats durant els funestos anys de la Guerra Civil. Una d'aquestes visites que exposa, i a les quals he tingut el plaer de participar recentment com a públic, és el de la visita enohistòrica al Cellar Mas Llunes, una vinícola amb història centenària ubicada a Garriguella que ha tingut l'excel·lent idea de promocionar els seus vins juntament amb la coneixença de l'entorn; aquest paisatge no és altra cosa que un seguit de camps i vinyes que amaguen, sota terra, un passat d'incalculable valor històric materialitzat en forma de múltiples refugis antiaeris, centres de resistència i un aeròdrom vigents durant la guerra i el franquisme. Si a la visita, summament interessant des d'un punt vista més documental, afegim una exquisida degustació dels olis i vins més selectes de la casa a les postraries, blancs, negres, rosats i dolços de prestigi creixent, la veritat és que es fa molt difícil sortir d'allà sense fer un més que merescut brindis al sol. Paraula.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/09/30/vinyes-visites-molta-historia/870353.html?utm_source=rss